

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Amos 8, 12
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters, we mogen vandaag weer met elkaar het Heilig Avondmaal vieren waardoor de Here ons geloof in Hem wil versterken. We ontmoeten zo de Here weer in zijn enorme zorg die Hij aan ons besteedt. Daar willen we dan straks over zingen met de woorden van Psalm 8 de verzen 1 en 3. Maar we willen deze dienst beginnen met het belijden van onze afhankelijkheid van de Here en vervolgens gaan we dan luisteren hoe de Here ons begroet. Laten we, uit eerbied voor de Here hierbij gaan staan.

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Lied: Psalm 8 : 1 & 3**
4. **Lezing van de wet**
5. **Lied: Psalm 32 : 1**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing: 2 Korinthiërs 5 : 14 – 21 en Amos 8 : 9 - 14**
8. **Lied: Psalm 63 : 1 (over hoe de ziel naar de Here verlangt)**
9. **Tekst: Amos 8 : 12**
10. **Woordbediening**
11. **Lied: Psalm 63 : 2 (de Here is groter dan het leven)**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Collecte**
14. **Lied: Psalm 63 : 3 (dat het overdenken van Gods liefde de spijs is die ons voedt)**
15. **Klaarmaken tafel: Gezang 3**
16. **Tijdens viering: Gezang 13 en 14 en evt. Gezang 15**
17. **Dankzegging**
18. **Slotzang: Psalm 119 : 53 & 54**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

U hebt zich misschien bij de lezing van deze tekst afgevraagd wat u nu met deze tekst moet. En zeker op een avondmaalszondag. We gaan straks aan tafel om het brood te eten en de wijn te drinken. Om te genieten van de overvloed van genade die de Here voor ons heeft bereidt in zijn Zoon Jezus Christus. Waarom daar niet een preek over?

Maar, broeders en zusters, daar gaat het vanmorgen juist over. Over de enorme rijkdom die de Here Jezus door zijn dood voor ons verdiend heeft. Een rijkdom, waar Hij u in het Avondmaal van wil overtuigen dat die ook voor u is. Maar broeders en zusters, u gaat straks misschien wel aan tafel, maar verlangt u ook werkelijk om te eten van het brood en te drinken van de wijn? U gaat straks naar voren om te eten, maar hebt u ook echt honger? U gaat straks naar voren om van de wijn te drinken, maar hebt u ook echt dorst? En u begrijpt wel het gaat niet om honger en dorst zoals we daar normaal over spreken. Honger de dorst naar eten en drinken.

Nee, het gaat om een honger en dorst waar ook de tekst van vanmorgen van spreekt. Een honger en dorst naar het Woord van de Here. De Here heeft deze honger in het land gebracht. Bij de mensen verwekt. En daarom zoeken ze naar bevrediging van deze honger. Daar gaat het over in de tekst van vanmorgen. Over mensen die zo naar het Woord van de Here verlangen, dat ze van zee tot zee zwerven. Ze lopen van het ene einde van de aarde naar het andere op zoek naar het Woord van de Here. Zo verlangen ze er naar. Zo graag willen zij het Woord van de Here horen. Dat is het enige wat ze nog interesseert. Hun huizen, ze doen er niet toe. Ze hebben ze achter gelaten. Hun akkers, ze zijn niet belangrijk in hun ogen. Ze verlangen maar naar één ding: het Woord van de Here. Zoveel hebben ze ervoor over. Dat ze alle kanten opgaan. Naar het noorden, het zuiden, het westen en het oosten. Overal zoeken ze. Zo sterk is de honger. Maar ze vinden het Woord niet. Ze horen het Woord nergens.

Zelfs de krachtigste mensen van het volk, de jonge vrouwen en jonge mannen, vallen in onmacht van dorst. En als het al zo vergaat met de mensen die in de kracht van hun leven zijn, dat zelfs zij bezwijken van de dorst. Hoeveel te meer zullen dan de ouderen en de kinderen van uitputting neervallen. Zo zal de Here het Israël laten vergaan. Ze zullen verlangen naar zijn Woord maar het niet vinden. En iedereen zal bezwijken van ellende.

Wat wil de Here hier nu mee zeggen? De Here kondigt hier een straf aan die Hij over zijn volk zal brengen. Overal in het land heeft Hij zijn Woord laten verkondigen. Hij liet het ouders aan hun kinderen vertellen. Priesters legden het uit. Profeten verkondigden het. Maar het volk heeft er niet naar willen luisteren. Het interesseerde ze niet. Ja, ze ergerden er zich zelfs vaak aan. Aan de woorden van de profeten. Ze stopten hun oren ervoor dicht. Voor de roep van Gods liefde. Voor Gods oproepen tot bekering. Gods oproepen om weer met Hem in het verbond te leven. Ze wilden er niet van weten. Het liet ze volkomen koud. Ja, erger nog ze ergerden zich eraan en ze hebben profeten de mond gesnoerd of het in ieder geval geprobeerd.

Daarom zal de Here straks, als de dagen van zijn gericht aangebroken zijn, als God geen woorden meer van liefde en oproepen tot bekering laat horen. Maar Hij zal zijn volk laten horen wat het betekent om zonder de liefde van God te leven. Wat het betekent als God je vijand is geworden. Dan zullen ze het ervaren wat Gods toorn betekent. En dan zullen ze gaan beseffen hoe rijk ze zijn geweest. Hoe goed ze het hadden onder Gods hoede. En dan zullen ze verlangen naar woorden van troost in deze moeilijke tijden. In deze tijden waarin het geluk van hun zijde is geweken en ze in grote nood zijn. Maar dan zal de Here geen profeten meer sturen om zijn Woord te spreken. Maar de Here zal zwijgen. Het is te laat. Het volk heeft zo lang geweigerd om te luisteren, dat de Here nu gestopt is met spreken. Het Woord van verzoening zal niet meer bediend worden in het midden van Gods volk. En dan zal het volk beseffen hoe rijk het was toen dat Woord nog wel klonk. Dan zal het volk beseffen wat het heeft verspeeld met zijn onverschilligheid en ongeloof.

En zo is het Israël vergaan in de dagen dat God zijn volk liet wegvoeren in ballingschap. En zo zal het straks weer gaan. Vandaag zijn er ook zo veel mensen, die willen dat God zwijgt. Die Gods woorden van liefde en genade niet willen horen. Die niet willen horen over vergeving van zonden en eeuwig leven door Jezus Christus. Die niet willen horen over vrij spraak. Maar die als ze de straf voor hun zonden moeten dragen, naar niets harder en meer verlangen dan naar het Woord van God. Dat Woord van vrij spraak.

En dat Woord van verzoening waar Amos over sprak, staat nog steeds centraal in het leven van Gods volk. Over die dienst sprak ook Paulus in 2 Korinthiërs 5. In het gedeelte dat we met elkaar gelezen hebben. Want in vers 20 noemt hij zichzelf en Timotheüs gezanten van Christus, alsof God door hun mond de gemeente vermaande; in

naam van Christus vragen zij de gemeente: laat u met God verzoenen. En die dienst die Paulus en Timotheüs verrichten wordt nog steeds in de kerk verricht. Door de oudsten van de gemeente. De ouderlingen en de predikanten. Zij zijn gezanten van Christus, alsof God u door hun mond vermaande, opriep: laat u met God verzoenen. Want God heeft Hem, die geen zonde heeft gekend, voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem. Jezus Christus.

Dat is de kern van Gods Woord. Dat is de kern van de prediking. Dat u met God verzoend bent in Jezus Christus. Omdat God zijn Zoon tot zonde heeft gemaakt. Door uw en mijn zonden op zijn schouders te leggen en Hem aan te zien als degene die deze zonden heeft bedreven. Niet dat dat zo was. Hij had nooit zonden gedaan. Maar toch hield God Hem voor de schuldige. En veroordeelde Hij Hem door de officiële rechter in die dagen in Jeruzalem, Pontius Pilatus. En liet Hem de straf dragen die volgens Gods rechtvaardig oordeel op de zonde staat. Namelijk de vervloeking door God. Het volkomen door God verlaten worden. En door dit offer van de Here Jezus, deze betaling van onze schuld, zijn wij zonder schuld. Zijn wij voor God rechtvaardig. En zullen wij naar Gods rechtvaardig oordeel ook geen straf ontvangen.

Maar dan moeten we dit Woord van God wel geloven. Want het kan ook voor ons te laat worden. Net zoals voor Israël. Wie zich nu in dit leven niet met God laat verzoenen, zal ooit niets liever willen dan te horen dat hij met God verzoend is. Maar dan zal het te laat zijn. Want dan zal Gods Woord nergens te vinden zijn.

Begrijpt u nu wat deze tekst ons wil zeggen? Dat er niets belangrijkers is dan het Woord van de Here. Dat Woord van vrijspraak en genade, voor wie dit Woord gelooft. Hier in de kerk ontvangt een mens het kostbaarste wat er op de hele aarde te vinden is: het leven. Het leven in vrede en harmonie met God en de naaste. De verzoening met God.

En als u straks aan tafel gaat, dan ontvangt u ook dat Woord. Alleen dan in zichtbare en tastbare vorm. Als u het brood ontvangt dan zegt de Here Jezus tegen u: ziet u dit brood? Dit brood is het teken van mijn lichaam. En zo zeker als u dit brood in uw vingers houdt, zo zeker heb Ik mijn lichaam ook voor u gegeven. En zo zeker als dit brood één wordt met uw lichaam, zo zeker bent u één met Mij. Ben Ik in u en u in Mij. En als u de wijn ontvangt, dan zegt daarin de Here Jezus tegen u: ziet u de wijn? Deze wijn is teken van mijn bloed. En zo zeker als u de beker vasthoudt en de wijn strak sin uw mond hebt, zo zeker heb Ik ook mijn bloed voor u vergoten. En zo zeker bent u met

God verzoend. Eet dan en drinkt en laat u versterken door het lichaam en bloed van uw Heiland Jezus Christus. En geloof dit Woord. **Amen**